

Oponentský posudek bakalářské práce

Autor(ka) práce: Jakub Louda

Oponent(ka): Sylvie Bláhová

Název práce: Vojenská intervence spojeneckých vojsk do Libye 2011 z hlediska konceptu teorie spravedlivé války

Jakub Louda ve své bakalářské práci analyzuje, zdali vojenská intervence spojeneckých vojsk do Libye v roce 2011 naplňovala předpoklady spravedlivé války. Autor nejdříve detailně vymezuje teorii spravedlivé války, aby ji následně aplikoval na příklad Libye. Konkrétně pak autor rozebírá, zdali měl vojenský zásah spravedlivou příčinu, zdali existovala legitimní autorita, jestli byl přítomen spravedlivý záměr, jestli se jednalo o poslední možnost, zdali byl naplněn princip proporcionality a zdali zde byla pravděpodobná naděje na úspěch.

Bakalářskou práci Jakuba Loudy považuji za velmi povedený příspěvek k danému tématu. V teoretické části práce autor adekvátně rozebírá teorii spravedlivé války, a to když představuje stěžejní interpretace dané teorie (ty od svatého Augustina, Tomáše Akvinského, Francisca de Vitoria, Bartolomého de Las Casase, Huga Grotia, Michaela Walzera a Johna Rawlse). V návaznosti na to pak Louda specifikuje šest naznačených předpokladů spravedlivé války. Také praktickou část práce považuji za velmi poctivou. Autor nejdříve popisuje situaci v Libyi před rokem 2011, začátek první občanské války a vojenskou operaci *Unified Protector*, aby následně interpretoval tuto operaci právě optikou spravedlivé války. Louda detailně rozebírá jednotlivé předpoklady spravedlivé války, přičemž dochází k závěru, že z hlediska teorie spravedlivé války byl zásah v Libyi legitimní. Zároveň nicméně autor poukazuje na skutečnost, že zásah ne zcela naplňoval doktrínu R2P, respektive rezoluci Rady bezpečnosti č. 1973, neboť vojenské operace spojenců byly alespoň z části zaměřeny na podporu povstaleckých sil. Právě v souvislosti s autorovým závěrem mě napadá jedná otázka. Jak Louda v práci naznačuje, doktrína R2P z roku 2005 stanovuje, že pokud některý stát není s to chránit své vlastní obyvatelstvo,

přechází odpovědnost na mezinárodní společenství. Cílem R2P má nicméně být pouze ochrana civilního obyvatelstva, nikoli změna režimu v dané zemi. V této souvislosti bych se však autora ráda zeptala, zdali je takto omezená interpretace R2P opravdu udržitelná? Jinými slovy, pokud dochází k flagrantnímu porušování lidských práv ze strany daného režimu, nemělo by být povinností mezinárodního společenství nikoli pouze zastavení porušování lidských práv, ale také potrestání těch, kdo porušování umožnili či se na něm aktivně podíleli, a tedy tlak na změnu režimu? Budu-li zcela konkrétní, je vůbec možné si představit, že by Kaddáfí zůstal u moci i po intervenci?

Bakalářskou práci Jakuba Loudy považuji za velmi povedený počín, přičemž ji jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení A.

V Brně, 12. 5. 2021

Sylvie Bláhová